

een foto van een larve van de Smaragdlibel *Cordulia aenea* die ik pas gezien had, besloot ik te checken of het misschien die soort zou kunnen zijn. Nu bleek dat tot mijn schrik (en schaamte) zo te zijn: de larve is een Smaragdlibel *Cordulia aenea*! De onderscheidende kenmerken tussen de families van de glanslibellen Corduliidae en de korenbouten Libellulidae (de relatieve lengte van de cerci en de paraprocten en de tanding van de distale rand van de labiale palpen), zijn bij dit individu niet erg duidelijk te zien. Wel vielen mij nu pas de extreem lange poten van de larve op. Shame on me, alhoewel ik blij ben dat ik de fout uiteindelijk zelf ontdekt heb. De laatste waarneming van de Oostelijke witsnuitlibel in Nederland is hiermee weer gedaan op 21 mei 1994 (zie tabel). Het was uiteindelijk geen wonder dat bij de zoektochten van de zomer op het Bloempjesven adulten van de soort niet opdoken.

Hoe eventueel toch naar de soort te zoeken?

- matig voedselarme bosplassen met waterlelie/plomp bladeren
- begeleidende soorten oa. Smaragdlibel, Venwitsnuitlibel, Viervlek
- volwassen individuen eind mei tot eind juni

Foto: Marcel Wasscher

Ongewone uitsluipplaats van Weidebeekjuffer

De meeste libellenlarven zoeken voor het uitsluipen een plekje op in de vegetatie langs de waterkant of op plantendelen die boven het water uitsteken. Larven van sommige soorten zoeken het verder of hoger op en kunnen tot 10-tallen meters het land op kruipen of tot enkele meters hoog in bomen of struiken klimmen. Een bekend voorbeeld hiervan is de Smaragdlibel *Cordulia aenea*. Larven van de Weidebeekjuffer *Calopteryx splendens* sluipen doorgaans uit aan stengels in de oeervegetatie, tot ca. 40 cm boven het water. Een ongewone uitsluipplaats vond ik op 15 juni 2003 bij het Deurzerdiep bij Assen. Op deze gekanaliseerde beekloop, met natuurvriendelijk ingerichte en beheerde oevers, komen in juni vele honderden

Weidebeekjuffers voor. Bij de kruising met de N33 loopt de beek in een ca. 20 meter lange en 8 meter brede duiker onder deze autoweg door (fig.2). Door lichtgebrek is het water onder de duiker vegetatieloos. Aan de rechter betonwand (zie de pijl op fig.2) vond ik een huidje van een Weidebeekjuffer (fig.1), ca. 2 meter boven het water en bijna in het midden van de duiker. Deze larve heeft een flinke klim achter de rug vanuit een ongewone plaats in het water. Mogelijk is de larve stroomopwaarts van uit de onderwatervegetatie op drift geraakt en zo onder de duiker terecht gekomen. Of de uitgeslopen libel ooit echt het levenslicht heeft mogen zien is zeer onzeker, er hingen er meerdere in de grote spinnenwebben onder de duiker...

Figuur 1: Huidje van de Weidebeekjuffer op de betonwand van de duiker. De lamellen ontbreken.

Figuur 2: Deurzerdiep, met de duiker onder de N33. De pijl geeft de uitsluipplaats van de larve aan.

Foto's: Gerard Abbingh

